

Oversettelse

**KONVENSJON NR. 166 OM HJEMREISE FOR SJØFOLK
(REVIDERT)**

Den internasjonale arbeidsorganisasjonens generalkonferanse, som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève og som har trådt sammen til sin 74. sesjon den 24. september 1987, og

som merker seg at utviklingen i skipsfarten siden vedtagelsen av konvensjon nr. 23 om hjemreise for sjøfolk, 1926, og rekommandasjon nr. 27 om hjemreise for førere og lærlinger på skip, 1926, har gjort det nødvendig å revidere konvensjonen for å få med vekommende deler av rekommandasjonen, og

som ytterligere merker seg at det ved nasjonal lovgivning og praksis er gjort betydelige fremskritt for å sørge for hjemreise for sjøfolk i forskjellige tilfeller som ikke dekkes av konvensjon nr. 23 om hjemreise for sjøfolk, 1926, og

som tar i betraktning at det følgelig må være ønskelig å ta ytterligere skritt ved et nytt internasjonalt instrument som tar hensyn også til andre forhold i forbindelse med hjemreise for sjøfolk, i betraktning av den utbredte økning i antall ansatte utenlandske sjøfolk i skipsfarten, og

som har besluttet å vedta visse fremlegg om endringer i konvensjonen om hjemreise for sjøfolk, 1926 (nr. 23), og i rekommandasjonen om hjemreise (skipsførere og lærlinger), 1926 (nr. 27), punkt 5 på konferansens dagsorden, og som har besluttet at disse fremlegg skal gis form av en internasjonal konvensjon;

vedtar i dag den 9. oktober 1987 følgende konvensjon som kalles konvensjonen om hjemreise for sjøfolk (revidert) 1987; (the Repatriation of Seafarers Convention (Revised), 1987):

Del I. Virkeområde og definisjoner

Artikkel 1

1. Denne konvensjon får virkning for ethvert havgående skip i offentlig eller privat eie, som er registrert på territoriet til et medlem som denne konvensjon gjelder for og som til vanlig er engasjert i handelsskipsfart, samt for eierne av skipet og sjøfolkene om bord.

2. Etter å ha rådført seg med de representative fiskebåtredere- og fiskerorganisasjoner skal vedkommende myndighet gjøre bestemmelsene i denne konvensjon gjeldende for kommersielt havfiske i den utstrekning den finner det praktisk gjennomførlig.

3. Oppstår det tvil om noe skip skal anses for være engasjert i handelsskipsfart eller kommersielt havfiske i henhold til denne konvensjon, skal spørsmålet avgjøres av vedkommende myndighet etter at den har rådført seg med de berørte reder-, sjømanns- og fiskerorganisasjoner.

4. For så vidt angår denne konvensjon betyr uttrykket «sjømann» enhver person som er ansatt i noen egenskap om bord i et havgående skip som denne konvensjon gjelder for.

Del II. Rettigheter

Artikkel 2

1. En sjømann skal ha rett til hjemreise i følgende tilfeller:

- (a) hvis vedkommende er ansatt for et særskilt tidsrom eller en særskilt reise som medfører at avmønstring skjer i utlandet;
- (b) ved utløpet av den oppsigelsestid som er fastsatt overensstemmende med bestemmelsene i tariffavtalen eller sjømannens ansettelsesavtale;
- (c) ved sykdom eller skade eller ved andre helbredsgrunner som gjør hjemreise nødvendig når han eller hun finnes frisk nok til reisen;
- (d) ved skipbrudd;
- (e) når rederen ikke er i stand til å fortsette med å oppfylle sine lov- eller kontraktfestede forpliktelser som sjømannens arbeidsgiver på grunn av konkurs, salg av skipet, endring av skipets registreringssted eller annen lignende årsak;
- (f) når skipet skal til en krigssone, slik dette begrep er definert ved nasjonal lovgivning, nasjonale forskrifter eller i kollektivavtaler, og sjømannen ikke samtykker i å følge med;
- (g) ved opphør av eller avbrudd i ansettelsen, som skyldes en voldgifts avgjørelse, kollektivavtale eller opphør av ansettelsesforholdet på grunn av annen lignende avgjørelse.

2. Nasjonal lovgivning eller nasjonale forskrifter eller kollektivavtaler skal fastsette det maksimale tidsrom for tjenesteperioder om bord før sjømannen har rett til hjemreise; slike tjenesteperioder skal være kortere enn 12 måneder. Ved fastsettelsen av det maksimale tidsrom skal forhold som innvirker på sjømannens arbeidsforhold tas i betraktning. Der det er mulig, skal det enkelte medlem i lys av endringer og utvikling innen teknologien søke å forkorte nevnte tidsrom og kan herunder rette seg etter de anbefalinger som er gitt av Sjøfartskommisjonen (JMC).

Del III. Bestemmelsessted

Artikkel 3

1. Ved nasjonal lovgivning eller nasjonale forskrifter skal hvert medlem som denne konvensjon gjelder for, fastsette bestemmelsessteder for sjøfolks hjemreise.

2. De således fastsatte bestemmelsessteder skal omfatte stedet hvor sjømannen tok ansettelse, stedet som er avtalt i kollektivavtalen, landet hvor sjømannen har sin bopel eller annet sted man gjensidig er kommet overens om på ansettelsestidspunktet. Blant de fastsatte bestemmelsessteder skal sjømannen ha rett til å velge hvilket sted han eller hun ønsker å reise hjem til.

Del IV. Tilrettelegging av hjemreisen

Artikkel 4

1. Det er rederens ansvar å tilrettelegge hjemreisen slik at den skjer raskt og hensiktsmessig. Det vanlige befordringsmiddel skal være fly.

2. Omkostningene ved hjemreisen skal betales av rederen.

3. Hvor hjemreisen skyldes at sjømannen har utvist grov pliktforømmelse overensstemmende med nasjonal lov eller nasjonale forskrifter eller med kollektivavtale, skal ingen del av denne konvensjon være til hinder for at sjømannen gis plikt til å tilbakebetale helt eller

Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 1987 og rapport om Norges deltaking i ILO's styre 1984–1987

delvis omkostningene ved hjemreisen; overensstemmende med nasjonal lov, nasjonale forskrifter eller med kollektivavtale.

4. De omkostninger som skal betales av rederen skal omfatte:

- (a) befordring til det bestemmelsessted som er valgt for hjemreisen i følge artikkel 3 ovenfor;
- (b) kost og losji fra det tidspunkt sjømannen forlater skipet til han eller hun når frem til bestemmelsesstedet for hjemreisen;
- (c) hyre og tillegg fra det tidspunkt sjømannen forlater skipet til han eller hun når frem til bestemmelsesstedet for hjemreisen, forutsatt at dette er hjemlet i nasjonal lov, nasjonale forskrifter eller i kollektivavtaler;
- (d) transport av sjømannens personlige bagasje inntil 30 kg. til bestemmelsesstedet for hjemreisen;
- (e) nødvendige helsetjenester inntil sjømannen er frisk nok til å reise til bestemmelsesstedet for hjemreisen.

5. Rederen skal ikke kreve at sjømannen forskuddsbetaler omkostninger ved hjemreisen når han eller hun tiltrer sitt arbeid, og rederen skal heller ikke få refundert omkostningene ved hjemreisen ved trekk i sjømannens hyre eller andre tilgodehavender, med det unntak som fremgår av paragraf 3 ovenfor.

6. Nasjonal lovgivning eller nasjonale forskrifter skal ikke være til hinder for at rederen kan kreve refusjon av omkostningene ved sjøfolks hjemreise fra deres arbeidsgiver når sjøfolkene ikke er ansatt hos rederen.

Artikkel 5

Hvis en reder unnlater å treffe tiltak til å betale, eller unnlater å betale, omkostningene ved hjemreisen til en sjømann som har rett til hjemreise, skal

- (a) vedkommende myndighet i det medlemsland hvor skipet er registrert treffe tiltak til å betale omkostningene ved vedkommende sjømanns hjemreise; hvis den unnlater å gjøre dette, kan det land hvor sjømannen skal reise hjem fra eller det land hvor han eller hun er statsborger, sørge for hans eller hennes hjemreise og få omkostningene refundert fra det medlem på hvis territorium skipet er registrert;
- (b) et medlem, på hvis territorium skipet er registrert, få refundert fra rederen de omkostninger som er påløpt ved sjømannens hjemreise;
- (c) omkostningene ved hjemreisen ikke i noe tilfelle kunne kreves refundert av sjømannen, med det unntak som fremgår av artikkel 4, paragraf 3, ovenfor.

Del V. Andre bestemmelser

Artikkel 6

Sjøfolk som skal reise hjem, skal få utlevert sitt pass og andre identifikasjonspapirer i forbindelse med hjemreisen.

Artikkel 7

Den tid som medgår til å vente på hjemreise og reisetiden under hjemreisen skal ikke komme til fradrag i betalt fritid som sjømannen har krav på.

Artikkel 8

En sjømann skal anses for å være behørig hjemreist når han eller hun er gått i land på et bestemmelsessted som angitt i artikkel 3

Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 1987
og rapport om Norges deltaking i ILO's styre 1984–1987

Vedlegg 5

ovenfor, eller når sjømannen ikke gjør krav på sin rett til hjemreise innen et rimelig tidsrom hvis lengde skal fastsettes ved nasjonal lovgivning, nasjonale forskrifter eller i kollektivavtaler.

Artikkel 9

Bestemmelsene i denne konvensjon skal iverksettes ved nasjonal lovgivning eller nasjonale forskrifter i den utstrekning de ikke blir iverksatt ved kollektivavtaler eller på annen måte som måtte være hensiktsmessig utfra forholdene i landet.

Artikkel 10

Det enkelte medlem skal lette hjemreisen for sjøfolk på skip som anløper dets havner eller passerer dets territorialfarvann eller indre led, så vel som deres avløsning om bord.

Artikkel 11

Ved passende kontrolltiltak skal vedkommende myndighet i det enkelte medlemsland påse at eiere av skip som er registrert på dets territorium etterlever bestemmelsene i denne konvensjon, samt sørge for nødvendig rapportering til Det internasjonale arbeidsbyrå.

Artikkel 12

På et egnet språk skal denne konvensjon være tilgjengelig for mannskapet på ethvert skip som er registrert på territoriet til et medlem som konvensjonen gjelder for.

Del VI. Sluttregler

Artikkel 13

Denne konvensjon reviderer konvensjon nr. 23 om heimsending av sjøfolk, 1926.

Artikkel 14

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Artikkel 15

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjonen som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjonen tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 1987 og rapport om Norges deltaking i ILO's styre 1984-1987

Vedlegg 5

Artikkel 16

1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon kan når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft oppsi den ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsiing trer ikke i kraft før ett år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke innen ett år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi denne konvensjon ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Artikkel 17

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registrering av alle ratifikasjoner og oppsiinger som er sendt ham av Organisasjonenes medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Artikkel 18

Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiinger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Artikkel 19

Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjonen har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Artikkel 20

1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal –

- (a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsiing av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 16 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft,
- (b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Geneve 1987
og rapport om Norges deltagelse i ILO's styre 1984–1987

Vedlegg 5

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Artikkel 21

De engelske og franske versjoner av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.

Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 1987
og rapport om Norges deltaking i ILO's styre 1984—1987

Vedlegg 5

Oversettelse:

REKOMMANDASJON NR. 174 OM HJEMREISE FOR SJØFOLK

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse, som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève og som har trådt sammen til sin 74. sesjon den 24. september 1987, og

som har besluttet å vedta visse fremlegg om endring i konvensjon nr. 23 om sjøfolks hjemreise 1926 og i rekommandasjon nr. 27 om hjemreise for førere og læringer på skip 1926, punkt 5 på konferansens dagsorden, og

som har besluttet at disse fremlegg skal gis form av en internasjonal rekommandasjon som utfyller den reviderte konvensjon om hjemreise for sjøfolk, 1987,

vedtar i dag den 9. oktober 1987 følgende rekommandasjon som kan kalles rekommandasjon om sjøfolks hjemreise, 1987 (the Repatriation of Seafarers Recommendation, 1987):

Når en sjømann har rett til hjemreise ifølge bestemmelsene i den reviderte konvensjon om hjemreise for sjøfolk, 1987, men både rederen og det medlem på hvis territorium skipet er registrert, unnlater å oppfylle konvensjonens forpliktelser om å treffe tiltak til å betale, eller unnlater å betale, omkostningene ved hjemreise, skal den stat som sjømannen reiser hjem fra eller det land hvor han eller hun er statsborger, sørge for hans eller hennes hjemreise og få omkostningene refundert fra det medlem på hvis territorium skipet er registrert, overensstemmende med konvensjonens artikkel 5 a).